MANKE FIEL

info

Wandel- en Recreatieclub vzw

Het bestuur van w.r.c Manke Fiel
wenst aan alle leden
een Fijne Kerst en een
Gezond en Voorspoedig 2021

Jaargang: 29 Nummer: 2021 1

Verantw. uitgever :
JOS DE BISSCHOP - Kezeweide 33 - 1730 Mollem - Tel.: 02/452.76.59

Bestuur Wandel- en Recreatieclub Manke Fiel

www.mankefiel.be info@mankefiel.be

Rekeningnr. Wrc Manke fiel: Iban **BE84 9300 0130 9059** Bic:HBKABE22

Heyvaert Marie-Louise
Kasteelstraat 6,
1730 Mollem
☎ 02/309 52 80

Steps Maurits––
Arsenaal 33
1730 Asse
☎02/452 83 65

De Baetselier Freddy
Baaskouter 3, 1730 Asse
☎ 02/452 58 16
freddy.de.baetselier@mankefiel.be

Lenaerts Hubert
Kouter 20, 1730 Mollem
☎02/452 99 31
hubert.lenaerts@mankefiel.be

Vandevelde Hugo
Hazelaarstraat 18 bus 004,
1702 Groot Bijgaarden
☎02/463 08 89
hugo.vandevelde@mankefiel.be

Polspoel Henri
Bergestraat 86, 1730 Asse
☎02/452 58 87
polspoelhenri@gmail.com

Website Manke Fiel
Filip Van Winnendael
Roosberg, 1730 Asse
☎ 02/464 37 10 0473/72 67 24
filip.van.winnendael@mankefiel.be

Peeters Emiel
Baleunisstraat 2/6
9200 Sint-Gillis-Dendermonde
☎ 052/55 69 09
emiel.peeters2@mankefiel.be

Lay-out Manke Fiel-Info
Avoux Walter
Noordlaan 115/8 9200 Dendermonde
☎ 052/21 74 34.
walter.avoux@mankefiel.be

Afgevaardigde Sportraad
Broodcoorens Hubert
Baaskouter 4, 1730 Asse
☎ 02/452 68 39
hubert.broodcoorens@mankefiel.be

Jos De Bisschop
Voorzitter
Kezeweide 33, 1730 Mollem
☎ 02/452 76 59
jos.debisschop@mankefiel.be

D'Haeseleer Danny
Petrus Ascanusstraat 151
1730 Asse
☎ 0478/71 89 17
dhaeseleer.danny@skynet.be

Artikel	Stempels	Prijs	Artikel	Stempels	Prijs
Pet	**20**	**€ 10**	**Trainingsvest**	**70**	**€ 35**
T-shirt	**20**	**€ 10**	**Bodywarmer**	**100**	**€ 50**
Topje	**20**	**€ 10**	**Polarvest**	**90**	**€ 45**
Regenscherm	**25**	**€ 12,5**	**Regenjas**	**100**	**€ 50**
Rugzak	**50**	**€ 25**	**Veiligheidsvest**	**10**	**€ 5**
Polo wit	**60**	**€ 30**	**Wandelboekje**		**€ 1**
Sweater	**60**	**€ 30**			
Softshellvest-groen	**70**	**€ 35**			

Wie graag nieuwe kledij wenst, kan na afspraak terecht bij Nadine (Kezeweide,33,Mollem)
Graag even checken dat de gewenste kledij voorradig is.
Anderzijds zijn er 2 nieuwe kledingstukken toegevoegd aan het programma.
De softshellvest en de polarvest. Beide artikelen zijn in een groene kleur..

Woordje van de voorzitter.

Beste Manke Fielvrienden,

Niettegenstaande de beperkingen die ons worden opgelegd om onze volksgezondheid en de zorgsector te beschermen, ben ik er mij van bewust dat het voor velen onder ons geen gemakkelijke tijd is.

Ook het bestuur van jullie wandelclub zag in het voorbije jaar weinig van zijn programma gerealiseerd. Waarvoor alle begrip gezien de pandemie.
Gelukkig waren er enkele coronawandelingen en konden bepaalde activiteiten toch doorgaan, maar de grote verwachting van 2020 " Vlaanderen wandelt " kon jammer genoeg niet plaatsvinden, evenals de andere geplande tochten.

Voor 2021 werd een programma klaargemaakt, doch wellicht zullen hiervan ook een aantal activiteiten niet kunnen plaatsvinden. Gelieve daarom steeds de wandelkalender te raadplegen of te informeren bij de bestuursleden dat de geplande activiteit zal plaatsvinden.

Naargelang de evolutie van de toestand, zullen er zeker bijkomende initiatieven genomen worden zoals wandelbussen, gezellig samenzijn of wat dan ook. Jullie suggesties zijn welkom.

In de huidige omstandigheden is lokaal wandelen de boodschap, in beperkt gezelschap en met de hoop toch eens een wandelvriend te ontmoeten voor een babbel op afstand.

Bij het einde van 2020 , hoop ik dat jullie licht zien in de coronatunnel. Hou jullie gezond en het beste middel hiertoe is bewegen.

Geniet van de Kerstdagen en de Jaarwisseling.

Mag ik jullie een gezond en vreugdevol 2021 toewensen?

Jos.

Programma 2021

17/01/2021	zondag	clubwandeling	Gijzegem
21/02/2021	zondag	clubwandeling	St Amands
21/03/2021	zondag	clubwandeling	Scherpenheuvel
11/04/2021	zondag	Manke Fieltochten	Asse
25/04/2021	zondag	Vlaanderen wandelt lokaal	Asse
16/05/2021	zondag	clubwandeling	Blanden
6/06/2021	zondag	dauwwandeling	Brussegem
11/07/2021	zondag	Hopduveltochten	Mollem
4/09/2021	zaterdag	autocaruitstap	Bastogne
19/09/2021	zondag	fietstocht	Kobbegem
24-26-09-2021	we	wandelweekend	Houthalen
9/10/2021	zaterdag	Baamistochten	Asse Terheide
17/10/2021	zondag	clubwandeling	Sint Pieters Woluwe
21/11/2021	zondag	clubwandeling	Hoeilaart
11/12/2021	zaterdag	Kerstmis in de stad	Luik

Zomerwandelingen 2021

2/07/2021	Asse
9/07/2021	Asbeek
16/07/2021	Asse Terheide
23/07/2021	Krokegem
30/07/2021	Bollebeek
6/08/2021	Walfergem
13/08/21	Relegem
20/08/2021	Bekkerzeel
27/08/2021	Zellik

Manke Fiel-avond 16-1-2021.

Door de Coronamaatregelen van de Veiligheidsraad die reeds tot 15 januari e.k. werden vastgelegd, was het praktisch onmogelijk om de Manke Fielavond te organiseren.

De inschrijvingen waren gezien de Lock down vrij beperkt, dit was eveneens een reden om deze organisatie te annuleren.

Hopelijk bereiken we snel een normale toestand, waarbij we terug wandeltochten kunnen organiseren en eraan deelnemen.

Aan de inschrijvers werd het inschrijvingsgeld terugbetaald. Indien er per vergissing iemand zou vergeten zijn , geef ons dan een seintje.

Clubkampioenschap 2020.

Daar er sinds maart 2020 wegens de pandemie het aanbod van wandeltochten sterk werd teruggebracht en bepaalde periodes er zelfs geen tochten doorgingen, en anderzijds een aantal leden veiligheid voor alles verkiezen ,werd besloten om voor het jaar 2020 geen kampioenen te huldigen.

De stempels die verworven zijn in 2020, blijven geldig voor 2021.

Voor het clubkampioenshap 2021 hopen we dat de tochten snel hervat worden, doch dit wordt nog even afwachten.

Weet wel , wie zijn IVV kaart laat afstempelen verdubbelt zijn clubstempels.

Wie deelneemt aan een georganiseerde tocht en zijn kaarten laat afstempelen, is 2 maal winnaar.

Veel wandelplezier.

Wandelsport Vlaanderen

Een Grootschalige vragenlijst naar loop- en wandelsport van de KU Leuven
We zouden u willen vragen om de vragenlijst zelf in te vullen en massaal te verspreiden bij familie en vrienden.
Loop- en wandelsport zijn twee erg populaire sporten. De laatste maanden werd het belang van het beoefenen van deze twee sporten nog eens onderstreept, aangezien ze een van de weinige sporten zijn die de coronatoets doorstaan.
Hierbij vind je de URL naar de vragenlijst:
https//tinyurl.com/LoopWandelSurvey
De antwoorden op deze vragenlijst worden wetenschappelijk en anoniem behandeld en zijn niet voor commercieel gebruik.

Zondag 17 januari 2021.

St Antoniustocht te Gijzegem.

Een zondag om tot rust te komen en te genieten van de natuur in volle winterrust.

Onze eerste wandeltocht van 2021 is gepland te Gijzegem, waar de Kadees de gastheer of gastvrouw zijn. Gijzegem is gelegen in de Dendervallei. Vroeger een zelfstandige gemeente, doch thans een deelgemeente van Aalst.

Gijzegem is in de streek vooral gekend door de zusters van Sint Vincentius à Paulo. Tal van Assenaren hebben hun kennis te danken aan de inzet van deze zusters. Sommige meisjes liepen zelfs school te Gijzegem om nadien in het onderwijs hun kennis over te dragen.

Deze tocht met afstanden van 4-8-12-16 of 20 km laat de deelnemers langsheen rustige wegen genieten van een prachtig landschap, spot de talrijke vogels die men in deze omgeving kan waarnemen. Aan het kerkplein en aan het gemeentehuis staat de oude schandpaal, ontdekt in 1960.

Rechtover de kerk begint de lange dreef met bomen, die naar het Kasteel leidt, werd vroeger gebruikt door de leden van het Kasteel om met paard en koets rechtstreeks naar de kerk te gaan

In 1954 is het Kasteel gesloopt en enkel de rechthoekige omwalling en de 17de -eeuwse poortgebouwen aan de ingang met de inrijpoorten en de brug, zijn overeind gebleven.

Te Wieze komt wellicht het water in de mond door de geur van de chocolade of verkiezen jullie een Wieze Tripel in de rustpost.

Een ideale gelegenheid om op afstand andere Manke Fielvrienden de beste wensen voor 2021 over te maken.

Verzameling vanaf 9.30 u : Vrije Basisschool Sint Vincentius, Kruisstraat 2 te Gijzegem.

Om 10 u : start in bubbels volgens de gekozen afstand.

Let op : Gezien de Coronamaatregelen, gelieve de wandelkalender van WSVL op de website te raadplegen om zeker te zijn dat de tocht doorgaat of geef een belletje aan een bestuurslid.

Zondag 21 februari 2021.

Winterwandeling te St Amands .

De gastclub Ibis Puurs zal ons graag ontvangen voor onze clubwandeling.

Als clubwandeling opteren we voor 9 km met gezamelijke start om 10 u. Een kortere of langere afstand wandelen is eveneens mogelijk . Afstanden : 6 – 9 – 12 – 16 -21 km.

St Amands is gelegen op de rechteroever van de Schelde . Dit Scheldedorp was reeds in de 9 °eeuw bewoond. De St Amanduskerk uit de 17 ° eeuw en enkele merkwaardige gebouwen in de Kerkstraat zijn op zich al de moeite waard. Aan het graf van de schrijver Emile Verhaeren heeft men een prachtig zicht over de bocht van de Schelde.

Dat St Amands eveneens een dorp is, dat een bijzondere aantrekkingskracht heeft op kunstenaars, bewijst het kunsthuis en museum Romain De Saegher. De woning van de kunstschilder werd na zijn dood aan de gemeente geschonken. Men kan er een belangrijk deel van het oeuvre van de kunstenaar bewonderen.

Een ideale gelegenheid om het sportieve te koppelen aan een culturele verrijking.

Verzamelen : GC De Nestel, Buisstraat 19 c , St Amands om 9.30 u. Start : 10 u.

****

Wandelen in Asse. Daar het in deze periode niet mogelijk is om aan een georganiseerde wandeling deel te nemen , is iedereen wat aangewezen op eigen initiatief of via de knooppunten een traject uitstippelen of een gepijlde wandeling volgen.Via de knooppunten werden een 2 tal wandelingen uitgewerkt zodat men alleen maar de bordjes hoeft te volgen. Bij de wandelingen starten vanop de Markt (oud huis Stas) in Asse centrum.Alvast veel wandelplezier.

Hoogpoortwandeling te ASSE

START : Markt Asse (oud huis Stas)
KNOOPPUNTEN: **20-327-236-234-233-235-209-208-207-2-20-**
Via de Markt richting Arsenaalstraat -Langevijverstraat -Witteramsdal – Terlindenweg- Hoogpoort- Mazier- Bruggenveldstraat – Assestraat – Vrijhout – Kattenberg -Petrus Ascanusstraat -Pastinakenstraat -Park - Bergstraat – Station- Lindepark – Lindendries – Langeweide -Huinegem -Brusselsesteenweg – Gemeenteplein -Hopmarkt – Markt .
Afstand : 11,1 km
AANKOMST : Markt –oud huis Stas
https://www.routeyou.com/nl-be/route/view/8200251/wandelroute/kerstwandeling-11-1km

Krokegemwandeling te Asse.

START: Markt Asse (oud huis Stas)
KNOOPPUNTEN: **20-2-21-29-205-206-204-208-207-2-20-**
Via de Markt - Hopmarkt -Steenweg -Mollestraat – Prieelstraat -Mergelweg – Krokegemseweg – Nerviërstraat – Parking Colruyt – Buda-N9- oversteken -Kelestraat – Tomdries- N47 oversteken -Krokegem kerk -Oude Dendermondsebaan – Koereit -Merchtemsebaan oversteken -Kloosterbeek -Wolfstraatje - Mollemseweg – Krameibeek – Hopveld – Waarbeek – Huinegem -Gemeenteplein -Hopmarkt- Markt

Afstand : 11 km AANKOMST : Markt –oud huis Stas

Zondag 21 maart 2021.

Voor onze clubwandeling werd het bedevaartsoord **Scherpenheuvel** uitgekozen. Naast de wandeling is er uiteraard gelegenheid het bedevaartsoord te bezoeken. In tijden van pandemie is dit zeker warm aanbevolen.

De gastclub zijn de Grashoppers. Voor onze clubwandeling werd de 8 km gepland, doch andere afstanden als 5 – 10 -12-15-20-25-30 km zijn mogelijk. Een rustpost is voorzien op alle afstanden.

Kom samen met andere clubgenoten het land van " de Witte " verkennen en mogelijk kunnen jullie tijdens de tocht vertellen over jullie kapoenenstreken ? Jammer dat onze jeugd dit nu niet meer kan of mag beleven.

Naast de basiliek kan men ook andere toeristische bezienswaardigheden verkennen als : Averbode – de Maagdentoren en het Huize Ernest Claes en de Hagelandse vergezichten langsheen de Demer.

Startplaats : CC Den Egger , August Nihoulstraat 15,

Scherpenheuvel – Zichem

Verzameling : 9.30 u – start groepswandeling : 10 u .

Hoe ontstond Scherpenheuvel ?

Wanneer juist de devotie tot Onze- Lieve- Vrouw te Scherpenheuvel ontstond is niet bekend.

Aangenomen wordt dat er reeds in de 14 ° eeuw er een bedevaartoord was op de weg tussen Zichem en Diest in een onbewoond gebied. Op het grondgebied Zichem stond een bijzondere eik. De eik had de vorm van een kruisbeeld. Aan de eik was een Mariabeeldje opgehangen.

In 1514 speelde zich een merkwaardige legende af . Een herder uit Zichem die langs de eik kwam, zag het Mariabeeldje op de grond liggen en wou het oprapen om mee naar huis te nemen.

Toen hij het beeldje in zijn handen had bleef de herder als versteend staan en kon geen voet meer verzetten. Omdat de herder zolang wegbleef, ging zijn meester hem zoeken.

Wanneer hij de ongelukkige herder vindt met het beeldje in zijn handen, hangt hij het beeldje terug in de eik. Vanaf dat moment kon de herder terug bewegen.

Met de troebelen rond de godsdienstoorlogen verdween omstreeks 1580 op een onbekende manier het Mariabeeldje. Toch bleven de bedevaarders komen en besloten de inwoners van Zichem in 1587 om een nieuw beeldje aan de eik op te hangen. Dit is het huidige beeld van Onze-Lieve-Vrouw van Scherpenheuvel.

In 1602 werd aan de eik een kapel gebouwd en werd het Mariabeeldje in de kapel geplaatst.

Later werd de eik gekapt , en werden er honderden beeldjes met het hout van de eik vervaardigd. Deze beeldjes werden in gans Europa door de aartshertogen Albrecht en Isabella verdeeld.

Wanneer de Spaanse troepen in 1603 in ‘ Hertogenbosch konden stand houden tegen de protestantse troepen van Maurits van Nassau, werd de overwinning toegeschreven aan Onze-Lieve- Vrouw van Scherpenheuvel. Als dank gingen de aartshertogen Aelbrecht en Isabella op bedevaart naar Scherpenheuvel. Zij lieten er kostbare geschenken achter. Bovendien gaven zij de opdracht om een grotere kapel te bouwen en dachten van Scherpenheuvel een nationaal heiligdom te maken.

De belangstelling van de aartshertogen droeg de goedkeuring weg van de kerkelijke overheid. Deze zag hierin een stimulans tot de opbloei van de Mariacultus en een stevige buffer tegen het protestantisme.

In 1604 beslisten de aartshertogen om van Scherpenheuvel een zelfstandige stad te maken en een grote kerk te bouwen. Als architect werd Wenzel Cobergher aangesteld. De eerste steen werd in 1609 door de aartshertogen zelf gelegd. De kerk werd in gebouwd in de typische contrareformatorische bouwstijl, de barok. Nadat er bijna 20 jaar aan gewerkt was, kon de koepelkerk ingewijd worden door de aartsbisschop Jacobus Boonen in aanwezigheid van de aartshertogin Isabella. (sinds 1922 kreeg deze kerk de titel van basiliek).

Het grondplan van kerk is net als het plan van de stad Scherpenheuvel zevenhoekig. Hiermee wordt verwezen naar de zevensmarten en zeven vreugdes van Maria. De centrale ruimte wordt omring door straalkapellen en bekroond met een zeer karakteristieke koepel, bezaaid met 298 zeven puntige vergulde sterren. Aan de oostzijde bevindt zich de klokkentoren, naar het model van een Italiaanse campanile. De toren en de kerk vormen een van de merkwaardigste barokkerken in ons land.

Terugblik

Baamiswandeling te Asse Terheide zondag 11 oktober 2020.

Daar de Baamistochten uitgesteld waren, had het bestuur beslist een clubwandeling te organiseren op zondagochtend. De coronamaatregelen van onze nieuwe regering, en de regenbuien zullen wellicht tal van Manke Fielleden thuis gehouden hebben.

Toch waren er 14 leden op post aan de parking ter hoogte van de Oostkouter. Ook de politie te paard was aanwezig maar dit was wellicht niet om ons te controleren.

Nadat de aanwezigen genoteerd waren en er nogmaals gewezen werd op de coronamaatregelen, gingen we onder leiding van Freddy op stap. We klommen de Kapellestraat omhoog naar de N9.

Algauw verliet onze wandelleider de rijksweg om via trage wegen naar de vallei van de Asbeek af te dalen. Vergezeld van pletsende regen waartegen we ons met regenschermen en regencapes trachten te beschermen, bereikten we het dorp van de ” papeters “ Essene. Kwam daar niet de zon tevoorschijn ?

De zon droogde ons enigszins op, zodat we niet als waterkiekens aan onze rustpost “ Ons Huis “ aankwamen. De waardin had plaats voorzien in de zaal, zodat we allen op veilige afstand van elkaar konden genieten van een welgekomen opkikkertje. Dat we ook nog verlekkerd werden met een versnapering van het huis was aardig meegenomen.

Na de pauze ging de tocht verder met een rondje Essene om vervolgens aan de kerk het beeld van de papeter en St Antonius te aanschouwen. Ook konden we even kennis maken met het schapendrijven.

Vervolgens ging de terugweg langsheen enkele prachtige domeinen naar de Oude baan. Op de flank konden we genieten van een prachtig vergezicht over het Pajottenland. In de Neerheide bereikten we terug het grondgebied Asse. Met de zon als metgezel bereikten we via de Heidekouter de eindstreep.

Terugblik op de clubwandeling te Buggenhout.

15-11-2020

Door de coronamaatregelen kon onze clubwandeling zoals gepland niet doorgaan, daarom werden op FB-pagina de te volgen weg vermeld via de knooppunten, zodat de MF leden vrij konden starten.

Om te vermijden dat sommige leden naar Buggenhout zouden afzakken en niemand zouden aantreffen, was Hubert tijdig op post om de MF vrienden een papiertje met de knooppunten te overhandigen.

Een goed initiatief daar er toch een 15tal MF leden paraat waren om weliswaar in eigen bubbel de tocht doorheen het staatsdomein te Buggenhout aan te vatten.

Om 10 u ging Hubert van start en op enige afstand volgden de andere leden. We stapten langs een drankgelegenheid waarop een briefje hing " tot gauw". Wellicht hadden de uitbaters zich iets anders voorgesteld en gehoopt hun zaak snel te kunnen heropenen.

In de dreef " achter de boskapel "volgde iedereen de bordjes naar het volgende knooppunt. Eerst een strook bos, daarna kwamen we in de kouter en via de Hoogweide bereikten we de Schommeldreef.

Zouden hier vroeger schommels gestaan hebben ? Vroeger trof men bij alle drankgelegenheden tuinen met speeltuigen aan, waarop de kinderen zich konden uitleven terwijl de ouders genoten van een lekkere versnapering. De tocht ging verder via een weide waar een Gallowayrund ons stond te begapen.

Waren wij van het juiste pad afgeweken ? Doorheen het bosuitbreidingsgebied bereikten we de Kasteelstraat . Deze straat volgden we richting Peizegem ,om vervolgens via de Middelstraat langsheen de rand van het bos ,terug in het bos te belanden. Aan de Henneput bleek dat de eenden aan de op hok plicht ontsnapt waren. Bij de eerste regendruppels bereikten de wandelaars de Zwaluwstraat. Verder richting Kasteelstraat en vervolgens terug naar de startplaats.

Tevreden dat we er eens uit waren geweest en toch enkele wandelvrienden hadden ontmoet op een veilige afstand.

Hierna de knooppunten : 60 – 57 – 58 -53 – 54 – 47 – (afslag door weide) – 61 – 49- 48 – 63 – 64 -65-66 - 59. Terug op Kasteelstraat richting Boskapel.

Mensen van bij ons.

In het boek " Mensen van bij ons " hebben we onze blik gericht richting Zellik.

Piet Verdoodt brengt ons een verhaal van :

Trezeke de goeivraa
en Waisj de rosse voddenman.

Ze waren elkaars antipoden.

In de officiële boeken staan ze opgetekend, zij als Theresia Van Molle, hij als Pieter Jan Janssens, maar zo zijn ze door niemand gekend. Doch als " Trezeke de goeivraa" en als " Waaisj de rosse voddeman" waren ze niet alleen in Zellik, maar ook tot ver in de omliggende dorpen en gemeenten bekend.

Trezeke is geboren te Liedekerke op 19 mei 1869, als oudste in een gezin met 16 kinderen. Van kindsbeen af heeft ze zo met kinderen te doen gehad. Zij kon lezen en schrijven, sprak zelfs een mondje Frans. Als hulp van een vroedvrouw uit de buurt, en ook in geschriften heeft zij het vak geleerd. In die tijd gebeurden alle bevallingen nog thuis, als 't donker was bij de petroleumlamp, soms zelfs bij kaarslicht. Kraamklinieken waren er nog niet.

Trezeke de goeivraa
1869-1965

Zij had echter nog meer pijlen op haar boog : zij kon kantklossen, en ze kende de genezende eigenschappen van vele planten en kruiden, hun bereiding en toepassing. Ze kon goed zingen, en kende veel volksliederen en kerkelijke gezangen. Ze zong veel, dikwijls op verzoek van haar kinderen. Haar devies was : " Poverjanneke (roodborstje) zingt zowel van arremoei as van welle (weelde)."

Zij huwde met Jan Baptist Boriau, een bouwvakker. Hij was een oppassende en zorgzame echtgenoot, met wie ze zes kinderen had. Hij kwam bij een arbeidsongeval om het leven.

Trezeke stond er dus alleen voor, en hertrouwde met Pieter Jan Janssens, geboren te Liedekerke op 6 juli 1864, een dorpsgenoot dus.

Pieter Jan, een opvallend mooie voornaam als een vlag, maar die toch de lading niet helemaal dekte.

Hij was klein van gestalte, de rosse kop op de brede schouders geplant, en altijd getooid met een klak. Naargelang het jaargetijde of het weder, met lichte of zware vest, een slodderbroek, en meestal op klompen of soms werkschoenen. Hoogstens éénmaal per week zonder stekelige rosse baard. Hij kon model hebben gestaan voor Hagar de Verschrikkelijke, uit het gelijknamige stripverhaal in de krant. Na hun huwelijk in 1906 kwamen te Zellik wonen, in één van de huizekens van Kardijs aan de Gentse Steenweg, nabij de herberg Het Moleken.

Nu is dat allemaal verdwenen.

Daar begonnen zij allebei hun zelfstandige loopbaan. Trezeke als " goeivraa " en Pieter Jan als " Waisj de rosse voddenman. "

De faam van Trezeke verspreidde zich vlug tot ver buiten Zellik, dat toen nog Zellick was. Tot in Aalst was ze gekend, maar in Dilbeek kwam ze niet. Zo werd zij de legendarische ooievaar, de toeverlaat van vele

vrouwen in toch bange blijde verwachting. Standvastig , winter en zomer, op alle ogenblikken van dag en nacht ter beschikking. Haar kalme , zelfzekere, steeds glimlachende verschijning straalde rust en vertrouwen uit. Al haar verplaatsingen gebeurden te voet. Zij kende alle landwegen en kerkwegjes. Zo bereikte ze langs de korst mogelijke weg het huis waar ze gevraagd was. Haar soms beslijkte schoenen liet ze staan –bij de ingangsdeur, want ze had pantoffels meegebracht. Wie haar op weg zag, wist wat er te gebeuren stond. Menig voerman met paard en kar, die haar toevallig ontmoette, gaf haar een lift. Bij hoge sneeuw of ander ontij was hare Waisj ook wel bereid om haar met zijn kar te vervoeren. Zij op de zitplank in de laadbak van de kar, gehuld in een snurk (omslagdoek) . Hij zoals gewoonlijk vooraan in amazonezit, de benen vrij uit de laadbak bengelend.

Die zit dat klopte wel, maar van " amazone " was er niet veel te bespeuren, noch van ver noch van nabij !

Oorspronkelijk was Waisj een gewaardeerde en door werkgevers gegeerde grondwerker . Zijn eerlijkheid en rechtvaardigheid waren gekend, zijn productiviteit en ijver werden geprezen. Doch het was zoals in het liedje : Een kerel van satijn en zijde maar spijtig dat hij zo … (dronk). Hij zegde echter dit zwaar labeur vaarwel en schafte zich een kar en een ezel aan. Zo begon zijn loopbaan als voddenman. Het zware werk was verleden tijd, maar de eeuwige dorst bleef. Een stiefdochter, Wiske, zegde van hem : " Ge moet 's nachts kommen mé een doenker lichteken oem hem nuchter te vinnen ".

Waisj de rosse voddenman
1964-1936

Hij dweilde met zijn gespan gans de omgeving af op zoek naar vodden en oud ijzer. Waar hij kwam stond zijn ezel steeds in 't middelpunt van de belangstelling bij de kinderen, en werd hem wat toegestoken. Wanneer de gelegenheid zich voordeed nam hij ook wat vrachtvervoer aan, naargelang zijn kar en ezel het aankonden.

Op één van zijn tochten kreeg hij het aan de stok met de politie van Jette. Zijn kar was onder andere niet voorzien van de wettelijke verplichte adresvermelding. Wat aanvankelijk begon met wederzijdse opmerkingen, groeide vrij vlug uit tot onstuitbaar verbaal geweld vanwege Waisj.

Hij schold de politie de huid vol en wilde niet zwijgen. Daarbij werd hij weerspannig en agressief. Dat leverde hem een proces-verbaal op en achteraf een veroordeling : zes maanden gevang effectief. Dat was niet niks, en vermits hij niet kon betalen moest hij zitten. Gelukkig kreeg hij na, 3 maanden gratie, ter gelegenheid van één of andere gebeurtenis aan 't Hof. Maar te Jette mocht hij niet meer komen. Hij vond de straf zeer onrechtvaardig en kon enkel zijn gram luchten door te vloeken " dat de kasseistenen omhoog kwamen ". Zo ook wanneer hem één of andere poets werd gebakken, wat in die tijd op de buiten nog een actieve vrijetijdsbesteding was. Het gebeurde dat spuiters zijn ezel achterstevoor in zijn kar spanden, terwijl hij in zijn stamkroeg met de kaarten speelde. Wanneer hij dan goed geladen naar buiten kwam, en niets merkend, zich in zijn kar liet vallen, was dat voor de ezel het sein om naar huis te vertrekken. Het beest stapte vooruit, maar de kar reed achteruit, met alle gevolgen vandien. Dan was de wereld bijna te klein, en het hadheel wat voeten in de aarde eer alles weer op zijn plaats stond, en het verlossende : " we gon nor huis, joeng" tegen de ezel weerklonk.

Op een avond gebeurde het. Waisj speelde met de kaarten in zijn stamcafé op 't Hoeksken bij Noenkel, dat werd uitgebaat door één van zijn stiefdochters. Op zeker ogenblik was het zijn beurt om een kaart te leggen, maar hij zat daar met het hoofd voorovergebogen. Hem aanmanen hielp niet, Waisj zat dood op zijn stoel, de speelkaarten nog in de hand, en de pint halfvol op de tafel. Ontsteltenis en kleine paniek. Wat nu gedaan ?

Toen men wat bekomen was van de schrik, werd besloten om hem vlug naar huis te voeren. Dit om al de moeilijkheden te vermijden die een overlijden in een openbare plaats met zich meebrengt. Op de ezelskar werden snel vodden en ijzer een beetje uit de weg geruimd. Met vereende krachten werd Waisj in de laadbak gelegd, en het ezeltje kende maar te goed de weg naar huis. Het was hun laatste gezamelijke tocht. Nooit eerder had de ezel een dergelijke vracht bij Trezeke gebracht. Van thuis uit werd dan de pastoor

verwittigd, en de nodige formaliteiten vervuld. Het was 7 december 1936, Waisj was 72 jaar oud. Peter ezel, zoals de kleinkinderen hem noemden, was niet meer.

Toen Trezeke de veroordeling van haar man Waisj vernam, was haar eerste reactie: “ Ja kinnekes, we zullen toch geen erremoei afzien.” Zij ging naar boer Crockaert in de buurt en zij kwamen tot een akkoord. Zij zou een veld bieten op plant zetten, iets wat normaal door seizoenarbeiders werd gedaan. Voor dag en dauw was zij ’s morgens op het veld, om bij ’t krieken van de dag te kunnen beginnen. Eén van haar kinderen, Wiske, toen 11 jaar , bracht haar dan ’s morgens rond vijf uur koffie en brood. “ Het was nog halfdonker en zo alleen door de velden was ik toch bang” vertelde ze.

Haar kinderen , zij had er negen, zes bij Boriau en drie bij Waisj, werden als tieners, zoals toen gebruikelijk, uitbesteed bij de grote boeren of gegoede burgers als huishulpje of kinderoppas.

Bij haar werden ze ook vroeg in ’t huishouden ingeschakeld. Wanneer echter ook haar uur weer eens gekomen was, werden de aanwezige kinderen naar de buren gestuurd. Als alles voorbij was, mochten zij de nieuweling komen bekijken en keuren. Zo was nummer negen een jongetje, een klein mager zevenmaanderke. “ Och moeke”, zegde Wiske, eentje van de keurders, “zo een kleintje, het kan in onze koffiepot !”.

Zo is daar een nieuwe meeteenheid ontstaan : het kan in de koffiepot, of het kan er niet in.

’t Was winter, tweede Kerstdag, bitter koud, en slechts één kamer verwarmd in het tochtige huisje.

Geen sprake van couveuse ! Maar Trezeke legde haar boreling met enkel een pisdoek aan, op haar naakte borsten. Zo verwarmde en koesterde zij hem door deze moeilijke levensfase naar de lente toe. Jefke heeft het schitterend gehaald en is een flinke Jef geworden.

Trezeke klaagde nooit en was steeds optimistisch, goedhartig en vrijgevig. Voor een bevalling vroeg zij toen 9 frank. Welstellenden betaalden contant. Anderen met één frank seffens. Het gebeurde meermaals dat een bevalling nog niet was afbetaald als de volgende zich al voordeed.

Sommigen “ vergaten” te betalen, en anderen hadden het zeer moeilijk. Trezeke schreef alles netjes op in haar poefboekje. Als de huisgenoten opmerkten : “ Moeke ge hebt een ganse week gewerkt, moeder en kind verzorgd, het kind gedragen bij doop en kerkgang, hoeveel hebt ge nu verdiend ?” Dan antwoorde ze soms : “ och, die mensen hebben niets, ik heb daar niets gevraagd”. Zo heeft zij menig mensenkind op de wereldgeholpen.

Maar in de dertiger jaren kwam er voor haar een beroepsverbod. Voortaan mocht bij wet alleen een gediplomeerde vroedvrouw nog de bevallingen doen. Zij moest zich daar bij neerleggen, en deed op verzoek alleen nog wat nazorg, kerkgang en doop. Een jonge dokter uit Asse liet ooit Trezeke halen om te helpen bij een zeer moeilijke bevalling.

Zij woonde ondertussen niet meer in het huizeke, maar bij haar getrouwde dochter Na. Daar heeft ze verder goed verzorgd geleefd : zingend voor klein- en achterkleinkinderen, luidop paternosters biddend, zelfs ’s nachts, waardoor ze de huisgenoten uit de slaap hield. “ Ons moeke “ is gestorven op 22 januari 1966, zij was 97 jaar. Ze ligt begraven op het kerkhof te Zellik, te midden van velen die ze heeft geholpen om op de wereld te komen.

Piet Verdoodt uit het boek “ Mensen van bij ons “ .

CORONASPORT

SPECERIJ / STEL		RANG / NIET UIT		PER WEEK		DWAAS / GELOFTE		OPVALLENDE DAAD
				KIND ZONDER OUDERS / WAND				
TITEL / BENARD					TAMME LOOT / WILDERNIS			
							OUD VROUWTJE	
INGEVAL		KOPPEL / FLINK EN STERK				BEKENDE NEDERLANDER / NAMIDDAG		
			APPEL / VOGELPRODUCT					
ZELFZUCHTIG MENS	OVERMATIG / AFSCHUW HEBBEN			TELEFOONBERICHT / SPORTONDERRICHT				HALSOVERKOP
						PERSOONLIJK VNW. / ARGUMENT		
NOOT / CENTRIFUGE			MAN / BIJ GEEN GEHOOR					
							LAATSTE GEDEELTE	
GRIJSACHTIG BRUIN		GLIPPEN / INKOMSTENBELASTING						
					GRIEZELIG			
NOTA BENE			VANAF					

				7			3	
	2	6			5			
1	7		9		4			
6								3
9		7				4		
2				9			1	8
					7		5	
		3		5		1		
8			2	1	3		7	

Afzender:

Jos De Bisschop
Kezeweide 33, 1730 Mollem

Driemaandelijks tijdschrift P921647
Afgiftekantoor 9550 HERZELE

bpost
PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

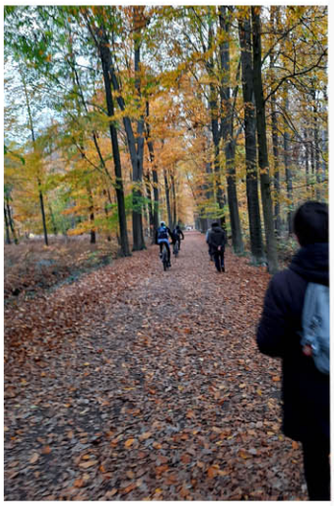

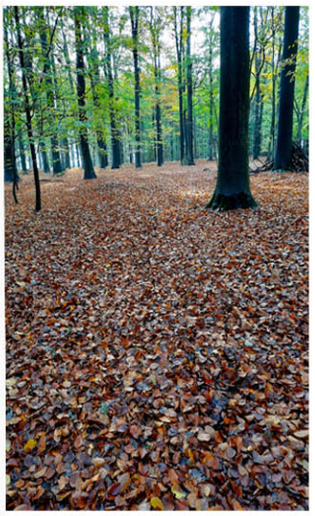

Verantwoordelijke uitgever: Jos De Bisschop - Kezeweide 33, 1730 Mollem
Brochure gemaakt met EDITOO. www.editoo.be - E-mail: info@editoo.be - Tel.: 053 63 03 86.